

3 Νοεμβρίου, 1992

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Χ" ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 923/91 & 971/91).

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κανονιστικό καθεστώς — Προσόντα — Κριτήρια αξιολογήσεως κατά στάδια της διαδικασίας προαγωγής.

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Προσφυγή κατά Προαγωγής — Προσόντα — Δεν υπάρχει προδιαγεγραμμένη μέθοδος και έκταση έρευνας προς διαπίστωση της κατοχής απαιτούμενου προσόντος — Διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου — Πεδίο επεμβάσεως του Δικαστηρίου.

Λέξεις και Φράσεις — "Γνώση εργασίας" — Διάκριση.

Με τις συνεκδικασθείσες προσφυγές οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Τομεάρχη (Τεχνικό Προσωπικό). Η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν προϊόν επανεξέτασης αφού οι ίδιες προαγωγές είχαν ανακληθεί προς συμμόρφωση με την *P.I.K. κ.ά. ν. Καραγιώργη κ.ά.*

Στο στάδιο των διευκρινίσεων εγκαταλείφθηκαν μερικοί από τους λόγους ακύρωσης που είχαν προβληθεί και αναπτυχθεί από τους αιτητές. Απέμεινε πληθώρα άλλων που κάλυπταν περίπου όλο το φάσμα των θεμάτων που σχετίζονται με τη διαδικασία που ακολουθήθηκε, την εφαρμογή των κανονισμών, την έρευνα που έγινε, την κατοχή των απαραίτητων προσόντων από τους

5 υποψηφίους, τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν κατά την αξιολόγησή τους από το Συμβούλιο Προσωπικού, το Γενικό Διευθυντή και τελικά το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής και την ορθότητα της τελικής επιλογής, τους οποίους πραγματεύθηκε συστηματικά το Δικαστήριο στην απόφασή του.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

- 10 1. Ο Κανονισμός 10(7) καθορίζει τα κριτήρια με βάση τα οποία διενεργούνται οι κρίσεις για προαγωγή. Η διαμόρφωση
- 15 άποψης από το Συμβούλιο Προσωπικού προκειμένου να συμβουλευθεί το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής, αποτελεί μέρος της διαδικασίας των κρίσεων για προαγωγή. Δεν ήταν ανεπίτρεπτη η διαμόρφωση της
- 20 συμβουλής του Συμβουλίου Προσωπικού με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους.
- 25 2. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 24(5) "Το Συμβούλιο Προσωπικού δικαιούται επί παντός ζητήματος εισαγομένου εις αυτό να καλεί προς παροχήν πληροφοριών πάντα ιεραρχικώς προϊστάμενον του υπό κρίσιν προσωπικού, ως και να ζητή εγγράφως διασαφηνίσεις". Η απόφαση για
- 30 κλήση του προϊσταμένου προς παροχή διευκρινίσεων αναφορικά με τους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν ήταν ενέργεια ενδεδειγμένη και εν πάση περιπτώσει ενέπιπτε στις
- 35 εξουσίες που οι Κανονισμοί παρείχαν στο Συμβούλιο Προσωπικού. Το γεγονός ότι είχαν ήδη καταγραφεί οι απόψεις του προϊσταμένου πάνω στο ίδιο ακριβώς θέμα κατά την προηγηθείσα διαδικασία που οδήγησε στις προαγωγές που ανακλήθηκαν, πρόσφερε πρακτική μέθοδο προσέγγισης. Η υπενθύμιση των όσων ανέφερε ο
- 40 προϊστάμενος προηγουμένως πάνω στο ίδιο θέμα και η αναζήτηση των σχολίων που σε εκείνο το στάδιο ενδεχομένως ήθελε να κάμει δεν αποτελούσε ενέργεια μη ενδεδειγμένη ή που με οποιονδήποτε τρόπο καθιστούσε ελαττωματική την έρευνα που διεξάχθηκε.
3. Η πρόνοια των Κανονισμών για αναζήτηση της εισήγησης του Γενικού Διευθυντή πριν από κάθε προαγωγή, αφ' εαυτής αλλά και σε συνδυασμό προς τα κριτήρια που καθορίζονται, εξυπακούει πως πέρα από τα αντικειμενικά στοιχεία των φακέλων που και το ίδιο το Διοικητικό

- Συμβούλιο της Αρχής μπορεί να διαπιστώσει, είναι ενδεδειγμένο να αξιοποιηθούν και όσα ο ίδιος ο Γενικός Διευθυντής γνωρίζει αναφορικά με την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων. Αυτά, κατ' αναλογία προς τις αρχές που διέπουν γενικά τις συστάσεις των προϊστάμενων. 5
- Η επικληθείσα νομολογία αναφορικά με κανόνες που διέπουν τη χρησιμοποίηση της προσωπικής γνώσης, καλύπτει την εντελώς διαφορετική κατάσταση κατά την οποία μέλη του αποφασίζοντος συλλογικού διοικητικού οργάνου προσθέτουν στα στοιχεία κρίσης και τη δική τους προσωπική γνώση που τυγχάνει να έχουν ως προς κάποιο από τους υποψηφίους. 10
4. Είναι ορθό ότι το Συμβούλιο Προσωπικού δεν αναφέρεται ειδικά στο προσόν της αγγλικής γλώσσας εν προκειμένω. Αναφέρεται όμως γενικά στα απαιτούμενα προσόντα στα οποία και ρητά σημειώνεται πως έστρεψε την προσοχή του. 15
- Το γεγονός ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής δεν αναφέρεται ειδικά στα προσόντα των υποψηφίων δεν μπορεί να οδηγήσει, κάτω από τις περιστάσεις, στο συμπέρασμα πως δεν ασχολήθηκε με το ζήτημα αυτό. Είχε ενώπιόν του τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού τα οποία και, όπως αναφέρει, εξέτασε, μελέτησε και συζήτησε διεξοδικά, και, βέβαια, τους φακέλους των υποψηφίων στους οποίους περιέχονταν όλα τα σχετικά στοιχεία. (Βλ. και την υπόθεση *Κυπριακή Δημοκρατία μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Δημήτριος Ορφανίδης και άλλος*). 20 25
5. Δεν υπάρχει προδιαγεγραμμένη μέθοδος και έκταση έρευνας προς διαπίστωση της κατοχής απαιτούμενου προσόντος. Το ζήτημα εξαρτάται από τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης και ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου στο οποίο ανήκει και η αρμοδιότητα για την κρίση ως προς το κατά πόσο πράγματι υπάρχει ή όχι αυτό το προσόν. Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν διεξάγει δική του έρευνα και, όπως έχει επανειλημμένα εξηγηθεί, δεν καταλήγει σε δικό του πρωτογενές εύρημα αναφορικά με το θέμα. Επεμβαίνει μόνο στις περιπτώσεις που καταφαίνεται ότι η κρίση του διοικητικού οργάνου δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή. Στην παρούσα περίπτωση η διαδοχικά επιτυχημένη συμμετοχή σε εξετάσεις του Αγγλικού Ινστιτούτου City and Guilds παράλληλα με το υπόλοιπο περιεχόμενο των φακέλων εύλογα επέτρεπε τη θεώρηση των 30 35 40

ενδιαφερομένων μερών ως προσοντούχων.

- 5 6. Οι φάκελοι ήταν ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής, περιέχονται σ' αυτούς όλες οι σχετικές λεπτομέρειες και δεν υποστηρίζεται η εκδοχή της πλάνης ή ακόμα της πιθανότητας πλάνης.
- 10 7. Το Συμβούλιο Προσωπικού αναφέρθηκε στον Κανονισμό 54 και στην έκθεση του Υποδιευθυντή Εργατικών Σχέσεων κατά την καταγραφή των στοιχείων που λήφθηκαν υπόψη στο τελικό στάδιο της κατάταξης των πέντε από τους υποψηφίους που έκρινε ότι ήταν οι επικρατέστεροι. Αυτή η αναφορά σ' εκείνο το στάδιο δεν είχε τη θέση της. Από την
- 15 οποιασδήποτε μορφής ελάττωμα διαδικαστικό ή ουσιαστικό που θα ήταν δυνατό να επιδράσει στο κύρος της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 20 Ο Κανονισμός 54 αναφέρεται μόνο σε υπαλλήλους που ανήκαν στο μέσο προσωπικό της Αρχής και ήταν εντελώς ανεπάρκτος στην περίπτωση των πέντε επικρατέστερων υποψηφίων σε σχέση με τους οποίους αναφέρθηκε. Οι αιτητές και τα δύο από τα ενδιαφερόμενα μέρη ανήκαν στο
- 25 ανώτερο προσωπικό κατά την ουσιαστική ημερομηνία. Το άλλο ενδιαφερόμενο μέρος προσλήφθηκε την 1 Ιουλίου 1978, δηλαδή μετά την ουσιαστική ημερομηνία για τους σκοπούς του Κανονισμού 54, αλλά ήταν προσοντούχος δυνάμει των Κανονισμών.
- 30 Επομένως, δεν ετίθετο ζήτημα ποσοστών που θα καλύπτονταν από "μή προσοντούχους". Είναι φανερό πως πράγματι η τελική επιλογή έγινε ανεξάρτητα από ποσοστά και οπωσδήποτε χωρίς να διαδραματίσει ρόλο το κατά πόσο κάποιος από τους αιτητές ή τα ενδιαφερόμενα μέρη
- 35 ήταν προσοντούχος κατά τους κανονισμούς ή κατά το σχέδιο υπηρεσίας που ίσχυε πριν την 13 Μαΐου 1972.
- 40 8. Ο τρόπος με τον οποίο αξιολογήθηκε ο αιτητής δεν ήταν μεμπτός. Ο όρος "γνώση εργασίας" δεν υποδηλώνει απλώς την εργασία που ανατίθεται στον υπάλληλο αλλά το σύνολο των εργασιών που εμπίπτουν στα καθήκοντα της θέσης που κατέχει. Είναι ορθό πως δεν πρέπει να θυματοποιείται υπάλληλος επειδή του ανατίθενται ορισμένα αντί άλλα καθήκοντα, αλλά το ζήτημα είναι σίγουρα διαφορετικό όταν

αυτή η ανάθεση γίνεται εξ αιτίας της διαπίστωσης της αδυναμίας του υπαλλήλου να ανταποκριθεί σ' αυτά τα άλλα καθήκοντα.

9. Το τελικό συμπέρασμα είναι ότι η επιλογή των 5 ενδιαφερομένων μερών ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Από το σύνολο των στοιχείων οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν την ισχυρισθείσα έκδηλη υπεροχή τους έναντι των ενδιαφερομένων μερών. 10

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- P.I.K. & Άλλοι ν. Καραγιώργη & Άλλων (1991) 3 Α.Α.Δ. 159.* 15
- Angelidou and Others ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 520.*
- Σιαφκάλης ν. Θ.Ο.Κ. (Αρ.2) (1989) 3(Ε) Α.Α.Δ. 3242.* 20
- Κυπριανίδης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1526.*
- Φιλίππου ν. Α.Η.Κ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 1441.* 25
- Δημητριάδης και Άλλος ν. Α.ΤΗ.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 2582.*
- Mytides and Another ν. Republic (1983) 3 C.L.R. 1096.*
- Makrides ν. Republic (1983) 3 C.L.R. 622.* 30
- Kapsou ν. Republic (1983) 3 C.L.R. 1336.*
- Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1822.* 35
- Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας & Άλλων (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 3239.*
- Σιάμπου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1759.* 40
- Κυριάκου & Άλλοι ν. Α.ΤΗ.Κ., (Αρ.1) (1991) 4(Β) Α.Α.Δ. 1443.*
- Ε.Δ.Υ. ν. Ορφανίδη κ.ά. (1992) 3 Α.Α.Δ. 205.*
- Σωφρονίου ν. Δήμου Έγκωμης (1991) 4(Α) Α.Α.Δ. 759.* 45
- Γαλανού & Άλλος ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Α) Α.Α.Δ. 572.*

Κεφάλαια & Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Α) Α.Α.Δ. 282.

Σταύρου & Άλλος ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Α) Α.Α.Δ. 317.

5 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 26.7.1991, με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Τομεάρχη (Τεχνικό Προσωπικό), αναδρομικά από την 31.12.1990, αντί των αιτητών.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή στην 923/91.

15 *Σ. Καραπατάκης, για τους αιτητές στην 971/91.*

Κ. Χατζηγιώάννου, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου ημερομηνίας 26 Ιουλίου 1991, προάχθηκαν οι Π. Σταμάτης, Χρ. Κυριάκου και Π. Καλλένος στη θέση Τομεάρχη (Τεχνικό Προσωπικό), αναδρομικά από την 31 Δεκεμβρίου 1990.

Το κύρος της απόφασης αμφισβητήθηκε με τις Προσφυγές 923/91, 956/91, 971/91 και 973/91. Τη διαταγή για συνεκδίκαση των Προσφυγών ακολούθησε η εγκατάλειψη των δυο από αυτές. Παρέμειναν οι Προσφυγές 923/91 και 971/91.

Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε κατά την επανεξέταση του θέματος της πλήρωσης των τριών θέσεων μετά την ανάκληση προηγούμενης, ημερομηνίας 22 Ιανουαρίου 1991, με την οποία είχαν προαχθεί οι ίδιοι λειτουργοί. Η ανάκληση έγινε την 3 Μαΐου 1991 επειδή το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής δεν ήταν νόμιμο συγκροτημένο κατά τον ουσιώδη χρόνο. Αυτό, ενόψει της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου και Άλλων ν. Χρίστου Καραγιώργη και Άλλων**, Α.Ε. 1163, 1178 και 1179 της 14

Φεβρουαρίου 1991, σύμφωνα με την οποία ο περι Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικών Συμβουλίων) Νόμος του 1988 (Ν. 149/88), ήταν αντισυνταγματικός.

5

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(5) των περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικών Κανονισμών του 1982, όπως τροποποιήθηκαν, "προ πάσης προαγωγής, η Αρχή ζητεί την συμβουλήν του Συμβουλίου Προσωπικού και τας εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντού ή του Αναπληρωτού του". Σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(7) "οι κρίσεις για προαγωγή διενεργούνται με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού τους φακέλου, τα φύλλα ποιότητας και τα φύλλα προαγωγής τους".

10

15

Η συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού περιέχεται στα πρακτικά της συνεδρίας του, ημερομηνίας 26 Ιουλίου 1991. Ορισμένοι από τους λόγους ακυρότητας που προβλήθηκαν, συνδέθηκαν με τη διαδικασία που ακολούθησε και τη συμβουλή που έδωσε το Συμβούλιο Προσωπικού και χρειάζεται να γίνει αναφορά τουλάχιστον σε όσα σχετίζονται με τα επιχειρήματα των αιτητών.

20

25

Οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη περιλήφθηκαν από το Συμβούλιο Προσωπικού στους 29 υποψήφιους που κρίθηκαν ότι συμπλήρωσαν τριετή υπηρεσία στο βαθμό του υποτομέαρχη και ότι επομένως ήταν προάξιμοι με βάση το Κανονισμό 10(1) και (4). Κρίθηκαν επίσης ότι περιλαμβάνονταν μεταξύ των 28 υποψηφίων που κατείχαν τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που προβλέπονται από τους Κανονισμούς 8(1)(B)(α) και 8(1)(A)(α) ή και που πληρούσαν το ισχύον πριν τις 13 Μαΐου 1972 σχέδιο υπηρεσίας του Μηχανικού Ι. Κατά τη διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου Προσωπικού εξετάστηκε το περιεχόμενο της επιστολής του Αιτητή στην Προσφυγή αρ. 923/91 σύμφωνα με την οποία ο προϊστάμενός του Χρ. Τσιάππας παραδέχθηκε ότι η βαθμολογία του ήταν λανθασμένη γιατί έγινε κατά συγκριτικό τρόπο. Το Συμβούλιο Προσωπικού κάλεσε το Χρ. Τσιάππα και άκουσε τις απόψεις του πάνω

30

35

40

- στο θέμα που είχε εγερθεί. Θα αναφερθώ στη λεπτομέρεια του θέματος όταν θα εξετάσω το σχετικό λόγο ακυρότητας που προβλήθηκε, σε συνάρτηση με τη διαδικασία που ακολούθησε το Συμβούλιο Προσωπικού και στη συνέχεια το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής.

- Η εργασία του Συμβουλίου Προσωπικού συμπληρώθηκε με την αξιολόγηση των υποψηφίων. Η αξιολόγηση έγινε σε τέσσερα στάδια, πάντα με γνώμονα, όπως σημειώνεται, τα κριτήρια του Κανονισμού 10(7), τον οποίο ήδη παρέθεσα, τις βαθμολογίες, τις παρατηρήσεις και τις συστάσεις των προϊσταμένων των υποψηφίων στα φύλλα ποιότητας/προαγωγής της περιόδου από το Νοέμβριο 1985 μέχρι το Νοέμβριο 1990, καθώς και τσ' μέχρι την 2 Νοεμβρίου 1990 περιεχόμενο του προσωπικού τους φακέλου.

- Στο πρώτο στάδιο το Συμβούλιο Προσωπικού επέλεξε 14 από τους 28 υποψηφίους ως τους επικρατέστερους. Μεταξύ τους περιλήφθηκαν οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Στο δεύτερο στάδιο επιλέγησαν εννέα υποψήφιοι. Δεν περιλήφθηκε σ' αυτούς ο αιτητής στην Προσφυγή 971/91 Π. Νικολάου. Στο τρίτο στάδιο επιλέγησαν πέντε υποψήφιοι, οι δύο εναπομείναντες από τους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Στο τελευταίο στάδιο αφού, όπως αναφέρεται στα πρακτικά, λήφθηκε υπόψη και ο Κανονισμός 54 και η σχετική έκθεση του Υποδιευθυντή Εργατικών σχέσεων κ. Α. Ματσουκάρη, το Συμβούλιο Προσωπικού ιεράρχησε και τοποθέτησε κατά σειρά προτεραιότητας τους πέντε που θεώρησε ως επικρατέστερους. Στην κορυφή του καταλόγου τοποθετήθηκαν τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία, σύμφωνα με την ομόφωνη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού, θα έπρεπε να προαχθούν. Η εισήγηση του Γενικού Διευθυντή της Αρχής περιέχεται σε έγγραφό του που και αυτό τέθηκε ενώπιον της Αρχής. Σημειώνει ο Γενικός Διευθυντής πως με βάση τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων και την προσωπική του γνώμη για τον καθένα από αυτούς, η κατάταξη που έκαμε το Συμβούλιο Προσωπικού ήταν από κάθε άποψη σωστή και δικαιολογημένη και εισηγείται την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών. Προσθέτει πως

κατά τη γνώμη του οι υπάλληλοι αυτοί "υπερέχουν των υπόλοιπων υποψηφίων σε απόδοση και επίδοση και διαθέτουν τις ικανότητες να αντεπεξέλθουν στα καθήκοντα των κενών θέσεων Τομεάρχη Τεχνικού Προσωπικού".

5

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής σημείωσε στα πρακτικά του πως προχώρησε σε διεξοδική μελέτη και συζήτηση "όλων των δεδομένων" για τους υποψηφίους και συγκεκριμένα των πρακτικών του Συμβουλίου Προσωπικού, τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή και του περιεχομένου των προσωπικών τους φακέλων στους οποίους περιλαμβάνονται και τα φύλλα ποιότητας/προαγωγών τους και κατέγραψε τις παρατηρήσεις του για τον καθένα από τους υποψήφιους ξεχωριστά. Τέσσερα από τα έξι παρόντα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου έκριναν ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν των υπόλοιπων υποψηφίων σε απόδοση, επίδοση, ικανότητα και πείρα, τα θεώρησαν ως τα καταλληλότερα και υποστήριξαν την προαγωγή τους. Ένα μέλος έκρινε ότι ο αιτητής στην Προσφυγή 923/91 υπερερούσε του ενδιαφερομένου μέρους Π. Καλλένου λόγω της πολύ μεγάλης του πείρας στην υπηρεσία και της σημαντικής του υπεροχής όσον αφορά την αρχαιότητα στο βαθμό του υποτομεάρχη. Ένα μέλος, δήλωσε αποχή.

10
15
20
25

Στο στάδιο των διευκρινίσεων εγκαταλείφθηκαν μερικοί από τους λόγους ακύρωσης που είχαν προβληθεί και αναπτυχθεί στις γραπτές αγορεύσεις. Απομένει πληθώρα άλλων που καλύπτουν περίπου όλο το φάσμα των θεμάτων που σχετίζονται με τη διαδικασία που ακολουθήθηκε, την εφαρμογή των κανονισμών, την έρευνα που έγινε, την κατοχή των απαραίτητων προσόντων από τους υποψηφίους, τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν κατά την αξιολόγησή τους από το Συμβούλιο Προσωπικού, το Γενικό Διευθυντή και τελικά το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής και, βέβαια, την ορθότητα της τελικής επιλογής.

30
35

Όσα αφορούν το Συμβούλιο Προσωπικού

40

Οι αιτητές στην Προσφυγή 971/91, έθεσαν ζήτημα κακής συγκρότησης του Συμβουλίου Προσωπικού. Δυο

- μέλη του, κατά τον ισχυρισμό τους, ήταν προκατειλημένα εναντίον τους γιατί οι αιτητές είχαν ασκήσει προσφυγές με αίτημα την ακύρωση της προαγωγής τους στη θέση που κατείχαν. Δεν χρειάζεται επέκταση στην θεωρητική πτυχή του θέματος. Η θέση της Αρχής ήταν πως κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν εκκρεμούσε προσφυγή των αιτητών κατά προαγωγής των μελών του Συμβουλίου Προσωπικού. Ο ισχυρισμός των αιτητών παρέμεινε εντελώς ατεκμηρίωτος και θα πρέπει να θεωρηθεί ότι εγκαταλείφθηκε όπως έγινε ρητά στη περίπτωση της Προσφυγής 948/91 που εκδικάστηκε παράλληλα με τις παρούσες. Στην προσφυγή 948/91 οι ίδιοι αιτητές έθεσαν το ίδιο ζήτημα σε σχέση με τη συμμετοχή των ίδιων λειτουργών στο Συμβούλιο Προσωπικού που συστήθηκε σε σχέση με την πλήρωση άλλων θέσεων. Απέσυραν τον ισχυρισμό τους γιατί είχαν ήδη αποσύρει τις προσφυγές κατά των δυο μελών που κατονόμασαν πριν από τη συνεδρία του Συμβουλίου Προσωπικού που, σημειώνω, προηγήθηκε κατά μερικές μέρες της νέας που αφορούσε τις θέσεις που σχετίζονταν με τις παρούσες προσφυγές.

- Οι αιτητές στην Προσφυγή 971/91 καταλογίζουν στο Συμβούλιο Προσωπικού αντιφατικότητα στους χειρισμούς γιατί ενώ, όπως ισχυρίζονται, κατά τα πρώτα στάδια της αξιολόγησης των υποψηφίων τοποθέτησαν τον αιτητή Α. Τριανταφυλλίδη πρώτο στη σειρά και τον αιτητή Π. Νικολάου πριν από τα ενδιαφερόμενα μέρη Χρ. Κυριάκου και Π. Καλλένου, στη συνέχεια, όμως παραδόξως όπως υποστηρίζουν, ο αιτητής Π. Νικολάου αφαιρέθηκε από τον κατάλογο των εννέα επικρατέστερων ενώ ο αιτητής Α. Τριανταφυλλίδης τοποθετήθηκε στη τελευταία θέση του τελικού καταλόγου των πέντε υποψηφίων.

- Δεν υπάρχει οποιαδήποτε αντίφαση ή ο,τιδήποτε το παράδοξο. Σε όλους τους καταλόγους που περιέχονται στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, με την εξαίρεση του τελευταίου, οι υποψήφιοι τοποθετούνται κατά τη σειρά της αρχαιότητάς τους στην προηγούμενη θέση. Η τοποθέτηση των υποψηφίων στους καταλόγους εκείνους δεν υποδηλώνει κρίση για υπεροχή τους έναντι των άλλων που περιλαμβάνονται στους ίδιους καταλόγους. Όπως σημείωσα, στους δυο πρώτους

καταλόγους περιλήφθηκαν όσοι συγκέντρωναν τα ελάχιστα απαιτούμενα προσόντα. Η συμπερίληψη των υποψηφίων στους δυο επόμενους καταλόγους ήταν το αποτέλεσμα της κρίσης του Συμβουλίου Προσωπικού πως οι υποψήφιοι που περιλαμβάνονταν στους καταλόγους ήταν υπέρτεροι σε σύγκριση με εκείνους που αποκλείονταν από αυτούς. 5

Ο αιτητής στην Προσφυγή 923/91, εισηγείται πως κακώς το Συμβούλιο Προσωπικού χρησιμοποίησε τα κριτήρια που εξειδικεύονται στο Κανονισμό 10(7). Εκείνα τα κριτήρια, κατά τη θέση του, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν μόνο από το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής κατά τη τελική κρίση. 10

Ο Κανονισμός 10(7) καθορίζει τα κριτήρια με βάση τα οποία διενεργούνται οι κρίσεις για προαγωγή. Η διαμόρφωση άποψης από το Συμβούλιο Προσωπικού προκειμένου να συμβουλευσει το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής, αποτελεί, όπως ορθά υποδεικνύουν οι καθ' ων η αίτηση, μέρος της διαδικασίας των κρίσεων για προαγωγή. Δεν είναι βάσιμο το επιχείρημα πως ήταν ανεπίτρεπτη η διαμόρφωση της συμβουλής του Συμβουλίου Προσωπικού με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους. 15 20 25

Ο αιτητής στην Προσφυγή 923/91, ισχυρίζεται ότι κακώς το Συμβούλιο Προσωπικού επιλήφθηκε του ζητήματος που είχε εγερθεί από τον ίδιο σε σχέση με τη βαθμολογία του από τον Προϊστάμενό του. Το Συμβούλιο Προσωπικού, κατά την εισήγησή του, δεν είχε εκ του Νόμου εξουσία για διερεύνηση παραπόνου που απευθύνθηκε προς τον Πρόεδρο και τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής. Πέρα από αυτό, η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν λανθασμένη. Το Συμβούλιο Προσωπικού, υποστηρίζει ο αιτητής, αντί να προβεί σε εντελώς νέα διερεύνηση, προτίμησε την ανάγνωση των πρακτικών της διαδικασίας που οδήγησε στις ανακληθείσες προαγωγές που περιείχαν και τις διευκρινίσεις του προϊσταμένου του αιτητή πάνω στο θέμα, τις οποίες και ο τελευταίος υιοθέτησε. Εν πάση περιπτώσει, κακώς κατά την αντίληψη του αιτητή, το 30 35 40

Συμβούλιο δεν κατέγραψε την όποια απόφασή του πάνω στο θέμα.

- Σύμφωνα με τον Κανονισμό 24(5) " Το Συμβούλιον
- 5 Προσωπικού δικαιούται επί παντός ζητήματος εισαγομένου εις αυτό να καλή προς παροχήν πληροφοριών πάντα ιεραρχικώς προϊστάμενον του υπό κρίσιν προσωπικού, ως και να ζητή εγγράφως διασαφηνίσεις". Η απόφαση για κλήση του κ. Χρ.
- 10 Τσιάππα προς παροχή διευκρινίσεων αναφορικά με τους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν ήταν ενέργεια ενδεδειγμένη και εν πάση περιπτώσει ενέπιπτε στις εξουσίες που οι Κανονισμοί παρείχαν στο Συμβούλιο Προσωπικού. Το γεγονός ότι είχαν ήδη καταγραφεί οι
- 15 απόψεις του κ. Χρ. Τσιάππα πάνω στο ίδιο ακριβώς θέμα κατά την προηγηθείσα διαδικασία που οδήγησε στις προαγωγές που ανακλήθηκαν, πρόσφερε πρακτική μέθοδο προσέγγισης. Δεν μπορώ να συμφωνήσω πως η υπενθύμιση των όσων ανέφερε ο κ. Τσιάππας
- 20 προηγουμένως πάνω στο ίδιο θέμα και η αναζήτηση των σχολίων που σε εκείνο το στάδιο ενδεχομένως ήθελε να κάμει αποτελούσε ενέργεια μη ενδεδειγμένη ή που με οποιονδήποτε τρόπο καθιστούσε ελαττωματική την έρευνα που διεξάχθηκε. Ο κ. Τσιάππας υιοθετώντας τα
- 25 όσα είχε αναφέρει στο παρελθόν, έθεσε ενώπιον του Συμβουλίου Προσωπικού τη μέθοδο αξιολόγησης που είχε ακολουθήσει μέχρι την ουσιώδη ημερομηνία όπως και τη συλλογιστική που τη στήριξε.
- 30 Είναι γεγονός ότι δεν υπάρχει στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού κάποια ρητή αναφορά ως προς το ποιά θα έπρεπε να ήταν η σημασία της βαθμολογίας του αιτητή από τον κ. Χρ. Τσιάππα ενόψει του παραπόνου που εκφράστηκε και των διευκρινίσεων που
- 35 δόθηκαν. Ομόφωνα όμως το Συμβούλιο Προσωπικού παραπέμπει στις παρατηρήσεις και στις συστάσεις των προϊσταμένων των υποψηφίων όπως αυτές φαίνονται στα φύλλα ποιότητας/προαγωγής τους. Υποδηλώνει αυτή η παραπομπή πως το Συμβούλιο Προσωπικού δεν έκρινε
- 40 πως εδικοιολογείτο οποιαδήποτε διαφοροποίηση σε σχέση με τα πιο πάνω δεδομένα εξ αιτίας του παραπόνου που εκφράστηκε. Το ουσιαστικό ζήτημα ως προς το αν θα έπρεπε να δοθεί σημασία στη βαθμολογία του αιτητή

ενόψει των όσων προηγήθηκαν θα το εξετάσω αργότερα γιατί συνδέεται και με την τελική κρίση του Συμβουλίου της Αρχής ως προς το ποιοί ήταν οι καταλληλότεροι για προαγωγή.

5

Όσα αφορούν την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή

Το παράπονο του αιτητή στην Προσφυγή 923/91, επικεντρώνεται στο γεγονός ότι ο Γενικός Διευθυντής έκαμε την εισήγησή του, όχι μόνο έχοντας υπόψη το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων και τα φύλλα ποιότητας/προαγωγής που περιέχονται σ' αυτούς, αλλά και με βάση την προσωπική του γνώμη για τον καθένα από τους υποψηφίους. Κατά τον αιτητή η προσωπική γνώμη του Γενικού Διευθυντή αποτελεί στοιχείο κρίσης μή προβλεπόμενο από τους Κανονισμούς. Συναφώς, παρέπεμψε σε νομολογία αναφορικά με το πότε είναι επιτρεπτή η ανάμειξη της προσωπικής γνώσης ως κριτηρίου ή στοιχείου επιλογής. (*Angelidou and Others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 520, *N. Σιαφκάλλη v. ΘΟΚ* Προσφυγή 107/88 ημερομηνίας 21 Δεκεμβρίου 1989).

Υποστηρίζει περαιτέρω ο αιτητής πως ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, ο Γενικός Διευθυντής παρέλειψε να καταγράψει ποιά ήταν η προσωπική του γνώμη. Το κενό, κατά την εισήγησή του, δεν είναι δυνατό να πληρωθεί εκ των υστέρων και, με βάση τη νομολογία πάνω στο θέμα, η απόφαση είναι άκυρη. Παρέπεμψε σχετικά στις υποθέσεις *Αντρέα Κυπριανίδη v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου*, Προσφυγή 960/87 της 24 Ιουνίου 1989 και *Αναστάσης Φιλίππου v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου*, Προσφυγή 492/89 της 25 Απριλίου 1990. Τελικά, είναι η θέση του αιτητή πως η εισήγηση του Γενικού Διευθυντή διατυπώθηκε γενικά και αόριστα, αντίθετα προς τη νομολογία που, κατά την εισήγησή του, επέβαλλε την αιτιολόγησή της.

Η εισήγηση των καθ' ων η αίτηση πως όλα τα πιο πάνω επιχειρήματα δεν ευσταθούν, είναι ορθή. Η πρόνοια των Κανονισμών για αναζήτηση της εισήγησης του Γενικού Διευθυντή πριν από κάθε προαγωγή, αφ' εαυτής αλλά και σε συνδυασμό προς τα κριτήρια που καθορίζονται, εξυπακούει πως πέρα από τα αντικειμενικά στοιχεία των

φακέλων που και το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής μπορεί να διαπιστώσει, είναι ενδεδειγμένο να αξιοποιηθούν και όσα ο ίδιος ο Γενικός Διευθυντής γνωρίζει αναφορικά με την υπηρεσιακή επίδοση και

5 απόδοση των υποψηφίων. Αυτά, κατ' αναλογία προς τις αρχές που διέπουν γενικά τις συστάσεις των προϊσταμένων στις οποίες και παραπέμπει ο αιτητής όταν αναπτύσσει τα περί την ανάγκη αιτιολογίας της εισήγησης. Η νομολογία στην οποία αναφέρθηκε ο αιτητής αναφορικά

10 με κανόνες που διέπουν τη χρησιμοποίηση της προσωπικής γνώσης, καλύπτει την εντελώς διαφορετική κατάσταση κατά την οποία μέλη του αποφασίζοντος συλλογικού διοικητικού οργάνου προσθέτουν στα στοιχεία κρίσης και τη δική τους προσωπική γνώση που τυγχάνει να

15 έχουν ως προς κάποιο από τους υποψηφίους.

Ο ισχυρισμός για παράλειψη καταγραφής της γνώμης του Γενικού Διευθυντή είναι εντελώς αβάσιμος. Η νομολογία στην οποία παρέπεμψε ο αιτητής αναφέρεται

20 σε εντελώς διαφορετικές καταστάσεις. Στις περιπτώσεις εκείνες, το ίδιο διοικητικό όργανο ενέταξε στα στοιχεία κρίσης, μεταξύ άλλων, τις απόψεις διευθυντών τις οποίες όμως δεν κατέγραψε. Το κενό καθιστούσε αδύνατο το δικαστικό έλεγχο και γι' αυτό το λόγο οι αποφάσεις

25 κρίθηκαν άκυρες.

Στην παρούσα περίπτωση, η προσωπική γνώμη του Γενικού Διευθυντή είναι σαφώς διατυπωμένη. Κατονομάζει εκείνους που θεωρεί καταλληλότερους και

30 προσθέτει: "Κατά τη γνώμη μου οι πιο πάνω υπάλληλοι υπερέχουν των υπολοίπων σε απόδοση και επίδοση και διαθέτουν τις ικανότητες να αντεπεξέλθουν στα καθήκοντα των κενών θέσεων Τομέαρχη Τεχνικού Προσωπικού". Το πιο πάνω απόσπασμα, μαζί με το

35 υπόλοιπο περιεχόμενο της γραπτής εισήγησης του Γενικού Διευθυντή που παραπέμπει στα πρακτικά του Συμβουλίου και στο περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων, συνιστούν και την αιτιολογία της εισήγησης. (Βλ. *Νίκος Δημητριάδης και Άλλος ν. Αρχής*

40 *Τηλεπικοινωνιών Κύπρου*, Προσφυγές 716/91 και 881/91 της 17 Ιουλίου 1992). Η άποψη για έλλειψη αιτιολογίας είναι αντίθετη προς τα πραγματικά δεδομένα και παρέλκει η επέκταση στις νομολογιακές αρχές που

διέπουν το γενικό ζήτημα ως προς την ανάγκη για αιτιολόγηση των συστάσεων των προϋσταμένων στις οποίες παρέπεμψε ο αιτητής.

Όσα αφορούν την τελική απόφαση

5

Υποστηρίζει ο αιτητής στην Προσφυγή 923/91 πως, αντίθετα με τις αρχές που διέπουν την επανεξέταση μετά από ανάκληση, δεν αποκλείεται, όπως το θέτει, να λήφθηκαν υπόψη και γεγονότα ή απόψεις μεταγενέστερα του ουσιώδους χρόνου. Αυτό, ενόψει της αναφοράς από το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής σε "όλα" τα δεδομένα χωρίς σύνδεσή τους με τον ουσιώδη χρόνο. Ο ίδιος ο αιτητής δεν υπέδειξε οτιδήποτε που κατά τη γνώμη του ήταν στοιχείο μεταγενέστερο.

10

15

Ο φόβος του αιτητή είναι αδικαιολόγητος. Είναι καθαρό πως η επανεξέταση έγινε με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε την 2 Νοεμβρίου 1990. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής κατέγραψε το ιστορικό της ανάκλησης και συγκεκριμενοποίησε τα δεδομένα που μελέτησε. Αναφέρεται στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, στην εισήγηση του Γενικού Διευθυντή και στο περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων. Στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού αναφέρεται ρητά η 2 Νοεμβρίου 1990 ως ο ουσιώδης χρόνος και ξεκαθαρίζεται πως μελετήθηκαν οι βαθμολογίες, οι παρατηρήσεις, οι συστάσεις και όλα τα άλλα στοιχεία που περιέχονται στους φακέλους, ακριβώς μέχρι εκείνης της ημερομηνίας.

20

25

30

Στα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής δεν υπάρχει ρητή αναφορά σε δική του έρευνα για εξακρίβωση του κατά πόσο οι υποψήφιοι και ειδικά τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν τα απαιτούμενα προσόντα, γεγονός που, κατά τον αιτητή στην Προσφυγή 923/91, αποκαλύπτει παράλειψη διεξαγωγής της δέουσας έρευνας. Επικαλείται την υπόθεση *Mytides and Another v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1096 και εισηγείται πως δεν ήταν αρκετό για το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής απλώς να υιοθετήσει όσα είχαν ετοιμάσει ο Γενικός Διευθυντής και το Συμβούλιο Προσωπικού. Ειδικά, σε ό,τι αφορούσε το απαιτούμενο προσόν της άριστης γνώσης μιας από τις

35

40

- επίσημες γλώσσες και της αγγλικής, ο ίδιος αιτητής υπογραμμίζει την έλλειψη οποιασδήποτε σχετικής αναφοράς από οποιονδήποτε. Επικαλέστηκε σχετικά τις υποθέσεις *Makrides v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 622,
- 5 *Kapsou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1336, *Ανδρέας Γεωργίου και Άλλοι v. Δημοκρατίας*, Προσφυγή 213/84 και άλλες της 31.7.89, *Σώζος Χαραλαμπίδης v. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Προσφυγή 429/90 της 9 Οκτωβρίου 1991, *Αλέκος Σιάμπος και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας*,
- 10 Προσφυγές 22/91 και άλλες της 15 Μαΐου 1992.

- Από την άποψη των απαιτούμενων προσόντων για προαγωγή, οι υπάλληλοι της Αρχής κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες. (Βλ. *Χρίστος Κυριάκου και άλλοι v.*
- 15 *Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου*, Προσφυγή 289/90 της 24ης Απριλίου 1991). Πρώτα, σ' εκείνους που είχαν συνεχή υπηρεσία στην Αρχή από την 1.1.1955. Αυτοί οι υπάλληλοι θεωρούνται προάξιμοι έστω και αν δεν κατέχουν τα προσόντα που καθορίστηκαν στη συνέχεια,
- 20 εφόσον η Αρχή είναι ικανοποιημένη ότι μπορούν να εκτελέσουν επαρκώς τα καθήκοντα της νέας θέσης. [Βλ. Κανονισμός 56(7)(γ)]. Μετά, σ' εκείνους που προσλήφθηκαν στην υπηρεσία της Αρχής πριν την
- 25 13.5.1972. Αυτοί οι υπάλληλοι θεωρούνται προάξιμοι με βάση τα σχετικά σχέδια υπηρεσίας που ίσχυαν πριν από την ημερομηνία εκείνη. [Βλ. Κανονισμός 56(7)(β)]. Τελικά, σ' εκείνους που προσλήφθηκαν στην υπηρεσία της Αρχής
- 30 μετά την 13 Μαΐου 1972. Αυτοί οι υπάλληλοι είναι προάξιμοι εφόσον κατέχουν τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που καθορίζονται στον Κανονισμό 8. [Βλ. Κανονισμός 56
- 35 (7)(α)]. Ο Τομέαρχης εντάσσεται στο ανώτερο προσωπικό της Αρχής [Βλ. Κανονισμός 4(3)(B)] και στην περίπτωση του απαιτείται, τηρουμένων των μεταβατικών διατάξεων του Κανονισμού 56, πλήρης πανεπιστημιακός τίτλος στην Ηλεκτρολογία (με ειδικότητα σε θέματα τηλεπικοινωνιών) ή ισοδύναμος τίτλος αναγνωρισμένος από την Αρχή ως τέτοιος.

- Οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη Π. Σταμάτης και
- 40 Χρ. Κυριάκου είχαν προσληφθεί στην Υπηρεσία της Αρχής μετά την 1 Ιανουαρίου 1955 αλλά πριν από την 13 Μαΐου 1972. Ίσχυε στην περίπτωση τους το σχέδιο υπηρεσίας Μηχανικού Ι, που, μεταξύ των άλλων

απαιτούσε άριστη γνώση μιας από τις επίσημες γλώσσες και της αγγλικής γλώσσας. Το ενδιαφερόμενο μέρος Π. Καλλένος προσλήφθηκε στην υπηρεσία της Αρχής μετά την 13 Μαΐου 1972. Ο κανονισμός που ισχύει στην περίπτωση του είναι λιγότερο απαιτητικός σε ό,τι αφορά το επίπεδο της γνώσης της αγγλικής γλώσσας. Σύμφωνα με την παράγραφο (2), αρκεί να γνωρίζουν οι υποψήφιοι είτε την αγγλική είτε τη γαλλική. Ο λόγος ακύρωσης που συνδέθηκε με τη γνώση της αγγλικής γλώσσας εγκαταλείφθηκε σε σχέση με το ενδιαφερόμενο μέρος Π. Καλλένο.

Είναι ορθό ότι το Συμβούλιο Προσωπικού δεν αναφέρεται ειδικά στο προσόν της αγγλικής γλώσσας. Αναφέρεται όμως γενικά στα απαιτούμενα προσόντα στα οποία και ρητά σημειώνεται πως έστρεψε την προσοχή του. Επισημαίνεται η εφαρμογή στην περίπτωση ορισμένων από τους υποψηφίους του σχεδίου υπηρεσίας που ίσχυε πριν από την 13 Μαΐου 1972 για Μηχανικούς Ι και καταγράφονται οι υποψήφιοι που πληρούν είτε τα ελάχιστα ειδικά προσόντα του Κανονισμού 8 είτε τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας που ανέφερα. Η άποψη πως το Συμβούλιο Προσωπικού δεν ασχολήθηκε με το θέμα της αγγλικής γλώσσας δεν ευσταθεί. Το γεγονός ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής δεν αναφέρεται ειδικά στα προσόντα των υποψηφίων δεν μπορεί να οδηγήσει, κάτω από τις περιστάσεις, στο συμπέρασμα πως δεν ασχολήθηκε με το ζήτημα αυτό. Είχε ενώπιόν του τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού τα οποία και, όπως αναφέρει, εξέτασε, μελέτησε και συζήτησε διεξοδικά, και, βέβαια, τους φακέλους των υποψηφίων στους οποίους περιέχονταν όλα τα σχετικά στοιχεία. Είχε εγερθεί παρόμοιο θέμα στην υπόθεση **Κυπριακή Δημοκρατία μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Δημήτριου Ορφανίδη και Άλλου, Α.Ε. 1139 και 1154 της 19 Ιουνίου 1992**. Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας.

"Αναφορικά με το θέμα της έρευνας καθ' αυτό από την Επιτροπή την ίδια, δεδομένου ότι εξέτασε και υιοθέτησε τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής η οποία είχε ερευνήσει όπως είχε καθήκον να πράξει το θέμα των προσόντων των υποψηφίων, συνεπάγεται ότι

ερεύνησε και το θέμα των προσόντων, ενόψει δε του γεγονότος ότι ικανοποιήθηκε με τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, ουδεμία ανάγκη υπήρχε για περαιτέρω έρευνα".

5

- Στην υπόθεση **Ανδρέας Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω) που επικαλέστηκε ο αιτητής, προκύπτει πως δεν υπήρχε ο,τιδήποτε που να αποκάλυπτε πως εξετάστηκε το θέμα των προσόντων των υποψηφίων και επομένως η περίπτωση ήταν διαφορετική. Στην υπόθεση **Σώζος Χαραλαμπίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (ανωτέρω), η έλλειψη ειδικής αναφοράς στο προσόν της γνώσης μιας των επικρατέστερων ευρωπαϊκών γλωσσών, οδήγησε στην ακύρωση της προαγωγής μερικών από τα ενδιαφερόμενα μέρη αφού συνδυάστηκε με την ανυπαρξία οποιωνδήποτε στοιχείων στους φακέλους που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι αποκάλυπταν την απαιτούμενη γνώση. Στην ίδια υπόθεση, επικυρώθηκε η προαγωγή άλλων ενδιαφερομένων μερών ακριβώς επειδή, παρά την έλλειψη αναφοράς στο ειδικό προσόν που απαιτείτο, οι φάκελοι αποκάλυπταν ότι εκείνα τα ενδιαφερόμενα μέρη το κατείχαν. Στις υποθέσεις **Ανδρέας Σωφρονίου ν. Δήμος Εγκωμης, Προσφυγή 181/89** της 22 Φεβρουαρίου 1991, **Θάλεια Γαλανού και άλλος ν. Κυπριακή Δημοκρατία, Προσφυγές 465/89 και 501/89** της 8 Φεβρουαρίου 1991 και **Μιχαηλίνα Κεφάλια ν. Κυπριακή Δημοκρατία, Προσφυγή 65/88** της 24 Ιανουαρίου 1991, θεωρήθηκε ότι η κρίση πως οι προαχθέντες είχαν τα απαιτούμενα προσόντα της θέσης, υποδήλωνε και εξέταση του ειδικού προσόντος της γνώσης της ξένης γλώσσας. Ο ισχυρισμός για παράλειψη εξέτασης και διεξαγωγής έρευνας είτε από το Συμβούλιο Προσωπικού είτε από το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής του κατα πόσον τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν τα απαιτούμενα προσόντα και ειδικά εκείνο της άριστης γνώσης της αγγλικής γλώσσας, δεν έχει τεκμηριωθεί.

- Προκύπτει πως η κρίση ως προς την ύπαρξη των απαιτούμενων προσόντων, μεταξύ των οποίων και εκείνου της άριστης γνώσης της αγγλικής γλώσσας, στηρίχτηκε στο περιεχόμενο των φακέλων και εκείνο που απομένει να εξεταστεί είναι το κατά πόσο, έχοντας υπόψη τα ακαδημαϊκά προσόντα των ενδιαφερομένων μερών και

τα άλλα στοιχεία των φακέλων, η θεώρηση των ενδιαφερομένων μερών ως προσοντούχων ήταν εύλογα επιτρεπτή. Δεν έχει συγκεκριμενοποιηθεί οποιαδήποτε εισήγηση για έλλειψη οποιουδήποτε προσόντος άλλου από τους υποψήφιους Χρ. Κυριάκου και Π. Σταμάτη. Η επιχειρηματολογία περιορίστηκε έτσι που να αναφέρεται μόνο στο ζήτημα της αγγλικής γλώσσας. 5

Το ενδιαφερόμενο μέρος Χρ. Κυριάκου προσλήφθηκε στην υπηρεσία της Αρχής σε ηλικία 18 χρόνων αφού αποφοίτησε του Apprentices' Training Centre στο οποίο φοίτησε επί πέντε χρόνια. Μεταξύ των μαθημάτων που διδάχτηκε και πέρασε ήταν το Technical English. Σύμφωνα με σημείωμα που βρίσκεται στο φάκελλό του, που συντάχθηκε την 28 Ιουνίου 1956, τα αγγλικά του ήταν αρκετά καλά (quite good). Κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του πέτυχε σε σειρά εξετάσεων του City and Guilds of London Institute ως εξής: Intermediate Telecommunication Certificate, Telecommunication Principles B and C, Mathematics B & C, Radio Lines Transmission. Μεταξύ της 6 Απριλίου 1970 και 25 Ιουλίου παρακολούθησε σεμινάριο που οργανώθηκε στην Κύπρο στο οποίο διδάξαν Ιάπωνες λέκτορες. Η διδασκαλία έγινε στα αγγλικά και είναι αξιοσημείωτη η παρατήρηση του Ανώτερου Μηχανικού της Αρχής που σύνταξε έκθεση ως προς τα αποτελέσματά του, σύμφωνα με την οποία οι Ιάπωνες λέκτορες δεν γνώριζαν πάρα πολύ καλά την αγγλική γλώσσα, πράγμα που προκάλεσε ορισμένες δυσκολίες στους συμμετέχοντες. Η παρατήρηση υποδηλώνει έμμεσα πως η γνώση της αγγλικής από τους συμμετέχοντες ήταν υψηλού επιπέδου. Το πρόβλημα αντιμετώπιστηκε με την βοήθεια μηχανικών που είχαν εκπαιδευτεί στην Ιαπωνία. Τέτοιας εκπαίδευσης στην Ιαπωνία έτυχε στη συνέχεια, σε δύο περιπτώσεις και ο Χρ. Κυριάκου, πρώτα μεταξύ της 11 Ιανουαρίου 1974 και 26 Απριλίου 1974 οπότε εκπαιδεύτηκε σε σχέση με το διεθνές τηλεπικοινωνιακό κέντρο και μετά, μεταξύ του Φεβρουαρίου και του Απριλίου 1982, οπότε εκπαιδεύτηκε πάνω σε άλλα θέματα. Προκύπτει συμπερασματικά πως η εκπαίδευση και στις δυο περιπτώσεις γινόταν στα αγγλικά. 10
15
20
25
30
35
40

Ο Π. Σταμάτης είναι απόφοιτος της Αγγλικής Σχολής Λευκωσίας. Επιπρόσθετα, κατέχει το Κυπριακό Πιστοποιητικό Εκπαίδευσης στα Ανώτερα Αγγλικά. Πέτυχε και αυτός σε σειρά εξετάσεων του City and Guilds of London Institute ως εξής: Intermediate Telecommunication Certificate (including Line Plant Practice A), London Technician's Certificate (including Line Plant Practice C). Τελικά, εκπαιδεύτηκε στην Αγγλία για ένα περίπου μήνα μεταξύ της 28 Οκτωβρίου και 30 Νοεμβρίου 1968.

Αμφισβητήθηκε το επίπεδο γνώσης της αγγλικής γλώσσας που προϋποθέτει η επιτυχία στις εξετάσεις του City and Guilds of London Institute. Ενέκρινα την εισήγηση των διαδίκων για την προσαγωγή μαρτυρίας με τη μορφή ενόρκων δηλώσεων σε σχέση με το θέμα. Καταχωρίστηκαν ένορκες δηλώσεις από τον υποδιευθυντή εργατικών σχέσεων στο Τμήμα Προσωπικού της Αρχής και τον ίδιο τον αιτητή. Το συγκρουόμενο περιεχόμενο των ενόρκων δηλώσεων που κατατέθηκαν εξαντλείται στη διατύπωση θέσεων που δεν θα ήταν δυνατό να θεωρηθούν ότι προσφέρουν από μόνες τους κάποιας μορφής αντικειμενικό και πρωτογενές έρεισμα για εξαγωγή επιτρεπτών συμπερασμάτων. Το ίδιο το intermediate Telecommunication Certificate παρέχει ένδειξη αναφορικά με τις προϋποθέσεις για την απόκτησή του. Παραθέτω το σχετικό μέρος του.

"To qualify for this Certificate, the candidate has satisfied the Institute by submission of evidence that he has completed the subject of the first year:

Practical Mathematics, Engineering Science and either Engineering Drawing or Elementary Telecommunication Practice,

and has subsequently passed at the same sitting the qualifying examinations of the second year:

Telecommunication Principles A, Grade A of the Special Subject, and Mathematics A, unless exemption from Mathematics has been granted.

Individual certificates recording the year and class of

success in each of the Institute's examinations have also been awarded."

Δεν υπάρχει προδιαγεγραμμένη μέθοδος και έκταση 5
 έρευνας προς διαπίστωση της κατοχής απαιτούμενου 5
 προσόντος. Το ζήτημα εξαρτάται από τα περιστατικά της 5
 κάθε υπόθεσης και ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του 5
 διοικητικού οργάνου στο οποίο ανήκει και η αρμοδιότητα 5
 για την κρίση ως προς το κατά πόσο πράγματι υπάρχει ή 5
 όχι αυτό το προσόν. Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν διεξάγει 10
 δική του έρευνα και, όπως έχει επανειλημμένα εξηγηθεί, 10
 δεν καταλήγει σε δικό του πρωτογενές εύρημα αναφορικά 10
 με το θέμα. Επεμβαίνει μόνο στις περιπτώσεις που 10
 καταφαίνεται ότι η κρίση τού διοικητικού οργάνου δεν 15
 ήταν εύλογα επιτρεπτή. Στην παρούσα περίπτωση η 15
 διαδοχικά επιτυχημένη συμμετοχή σε εξετάσεις του 15
 Αγγλικού Ινστιτούτου City and Guilds παράλληλα με το 15
 υπόλοιπο περιεχόμενο των φακέλων εύλογα επέτρεπε τη 15
 θεώρηση των ενδιαφερομένων μερών ως προσοντούχων. 15
 Δεν έχει διαφανεί ο,τιδήποτε που θα δικαιολογούσε τη 20
 παρέμβαση του Δικαστηρίου. Ίσως θα πρέπει να 20
 σημειωθεί πως στις υποθέσεις **Kapsou v. Republic** 20
 (ανωτέρω) και **Makrides v. Republic** (ανωτέρω), υπήρχαν 20
 στο φάκελλο στοιχεία που εξ αντικειμένου 25
 δημιουργούσαν αμφιβολία αναφορικά με το επίπεδο της 25
 γνώσης της ξένης γλώσσας. Στην πρώτη περίπτωση, λόγω 25
 δήλωσης του ίδιου του ενδιαφερόμενου μέρους και στη 25
 δεύτερη, λόγω σχετικής παρατήρησης του προϊσταμένου 25
 του. 25

Οι καθ' ων η αίτηση υποστήριξαν πως, ανεξάρτητα από 30
 τα πιο πάνω, θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι τα ενδιαφερόμενα 30
 μέρη κατείχαν όλα τα προσόντα της θέσης ενόψει της 30
 απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Προσφυγή 35
Χρίστος Κυριάκου και Άλλοι v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών 35
Κύπρου (ανωτέρω). Στην υπόθεση εκείνη τα 35
 ενδιαφερόμενα μέρη στην παρούσα υπόθεση Χρ. 35
 Κυριάκου και Π. Σταμάτης, μαζί με άλλους συναδέλφους 35
 τους, πρόσβαλαν το κύρος προγενέστερης προαγωγής 40
 άλλων λειτουργών στη θέση Τομεάρχη. Εξετάστηκε ως 40
 προκαταρκτικό ζήτημα το κατά πόσον είχαν τα προσόντα 40
 της θέσης και, επομένως, το κατά πόσον νομιμοποιούνταν 40
 στην άσκηση της Προσφυγής. Σύμφωνα με την απόφαση 40

- του Δικαστηρίου που εκδόθηκε στις 24 Απριλίου 1991, οι αιτητές είχαν τα προσόντα της θέσης. Εισηγείται η Αρχή πως η δικαστική απόφαση που εκδόθηκε ρυθμίζει δεσμευτικά το ζήτημα των προσόντων και σε σχέση με την
- 5 παρούσα υπόθεση δεδομένου ότι αναφέρεται σε χρόνο προγενέστερο της λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης. Όπως ορθά επισήμανε ο αιτητής στην Προσφυγή 923/91 το ζητούμενο στην Προσφυγή 289/90 δεν είχε οποιαδήποτε σχέση με το απαιτούμενο προσόν της γνώσης της αγγλικής
- 10 γλώσσας. Ήταν η κατοχή άλλου προσόντος που αμφισβητείτο και ήταν σε σχέση με εκείνον τον ισχυρισμό που εξετάστηκε το θέμα. Η απόφαση του Δικαστηρίου, όσο και αν αναφέρεται γενικά στα προσόντα της θέσης, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι κάλυψε και ζητήματα τα οποία
- 15 δεν είχαν εγερθεί ή συζητηθεί και στα οποία δεν γίνεται οποιαδήποτε αναφορά στην απόφαση. Δεν χρειάζεται, επομένως, να εξετάσω το ζήτημα που έχει εγερθεί σχετικά με το γεγονός ότι, όταν λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είχε ακόμα εκδοθεί η αναφερθείσα δικαστική
- 20 απόφαση.

Ο Κανονισμός 54

- Με βάση τον Κανονισμό 54, το μέσο προσωπικό της
- 25 Αρχής που υπηρετούσε την 21 Νοεμβρίου 1977, εξελίσσεται σε ανώτερο προσωπικό μέχρι το βαθμό του Τομέαρχη έστω και αν δεν κατέχει τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που προβλέπουν οι Κανονισμοί· φτάνει να είχε ουσιαστικά προσόντα εγγυώμενα ευδόκιμη άσκηση
- 30 καθηκόντων ανώτερου προσωπικού. Η δυνατότητα αυτή δεν είναι απεριορίστη. Ο Κανονισμός προβλέπει πως στην περίπτωση προαγωγών σε θέση τομέαρχη, το ποσοστό αυτό των "μή προσοντούχων" υπαλλήλων δεν θα υπερβαίνει το 10%.

35

- Ο Υποδιευθυντής Εργατικών Σχέσεων, σε έκθεσή του προς το Συμβούλιο Προσωπικού, αναφέρθηκε στο Κανονισμό 54 και εξήγησε τον τρόπο της εφαρμογής του. Έχει εγερθεί ζήτημα σε σχέση με την εμπλοκή του
- 40 Κανονισμού 54 στη διαδικασία και με το γεγονός ότι ο αιτητής στην Προσφυγή 923/91 περιλήφθηκε μεταξύ των υποψηφίων που, κατά τον υποδιευθυντή, ήταν "μή προσοντούχοι". Συναφώς, ο αιτητής παραπέμπει στο

πρακτικό του Συμβουλίου Προσωπικού σύμφωνα με το οποίο λήφθηκε υπόψη, μεταξύ των άλλων, και η έκθεση του Υποδιευθυντή Εργατικών Σχέσεων και στο πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής στο οποίο ο αιτητής στην Προσφυγή 923/91 περιγράφεται μόνο ως προσοντούχος Ραδιοηλεκτρολόγος του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και παραλείπεται το γεγονός ότι κατέχει δίπλωμα του Northern Polytechnic London- Electronics and Telecommunications που ήταν πλήρης πανεπιστημιακός τίτλος.

5

10

Δεν μπορώ να δεχθώ ότι η συμπερίληψη του αιτητή στους "μή προσοντούχους" από τον Υποδιευθυντή Εργατικών Σχέσεων δημιουργεί καθεστώς πλάνης σε ό,τι αφορά είτε το Συμβούλιο Προσωπικού είτε τελικά το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής. Ο Υποδιευθυντής δεν ήταν ο αρμόδιος για τη διαπίστωση των προσόντων. Η έκθεσή του αποσκοπούσε στην εξήγηση του Κανονισμού 54. Το πιο σημαντικό όμως, είναι πως το Συμβούλιο Προσωπικού, όπως αναφέρεται ρητά στο πρακτικό του, έκαμε τη δική του έρευνα αναφορικά με τα προσόντα των υποψηφίων και κατάρτισε το δικό του κατάλογο προακτών. Δεν διαχωρίζει, βέβαια, μεταξύ προσοντούχων κατά τους κανονισμούς και προσοντούχων κατά το σχέδιο υπηρεσίας που ίσχυε πριν τις 13 Μαΐου 1972, αλλά προκύπτει ως ασφαλές συμπέρασμα ότι διεξήλθε τους φακέλους των υποψηφίων. Το ίδιο ισχύει και σε ό,τι αφορά το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής. Είναι φανερόν ότι η συνοπτική αναφορά του στους υποψηφίους αποσκοπούσε στο να καταγράψει τις γενικές παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν για τον καθένα και οπωσδήποτε όχι στο να παραθέσει λεπτομερώς τα ακαδημαϊκά τους προσόντα. Έτσι, στην περίπτωση των πλείστων από τους υποψηφίους δεν γίνεται καθόλου αναφορά σ' αυτά ενώ ως προς το ενδιαφερόμενο μέρος Π. Καλλένο αναφέρεται μόνο το πρώτο δίπλωμά του και παραλείπεται η αναφορά στη σειρά των πιστοποιητικών που απέκτησε στη συνέχεια. Οι φάκελοι ήταν ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής, περιέχονται σ' αυτούς όλες οι σχετικές λεπτομέρειες και δεν υποστηρίζεται η εκδοχή της πλάνης ή ακόμα της πιθανότητας πλάνης.

15

20

25

30

35

40

Το Συμβούλιο Προσωπικού αναφέρθηκε στον Κανονισμό 54 και στην έκθεση του Υποδιευθυντή Εργατικών Σχέσεων κατά την καταγραφή των στοιχείων που λήφθηκαν υπόψη στο τελικό στάδιο της κατάταξης των πέντε από τους υποψηφίους που έκρινε ότι ήταν οι επικρατέστεροι. Αυτή η αναφορά σ' εκείνο το στάδιο δεν είχε τη θέση της. Από την άλλη όμως είναι ορθή η θέση της Αρχής πως με κανένα τρόπο αποκαλύπτεται οποιασδήποτε μορφής ελάττωμα διαδικαστικό ή ουσιαστικό που θα ήταν δυνατό να επιδράσει στο κύρος της προσβαλλόμενης απόφασης.

Ο Κανονισμός 54 αναφέρεται μόνο σε υπαλλήλους που ανήκαν στο μέσο προσωπικό της Αρχής και ήταν εντελώς ανεπάρμοστος στην περίπτωση των πέντε επικρατέστερων υποψηφίων σε σχέση με τους οποίους αναφέρθηκε. Οι αιτητές και τα δύο από τα ενδιαφερόμενα μέρη ανήκαν στο ανώτερο προσωπικό κατά την ουσιαστική ημερομηνία. Το ενδιαφερόμενο μέρος Π. Καλλένος προσλήφθηκε την 1 Ιουλίου 1978, δηλαδή μετά την ουσιαστική ημερομηνία για τους σκοπούς του Κανονισμού 54, αλλά ήταν προσοντούχος δυνάμει των Κανονισμών ως διπλωματούχος Μηχανικός του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου.

Επομένως, δεν ετίθετο ζήτημα ποσοτών που θα καλύπτονταν από "μή προσοντούχους". Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτή τη διευκρίνηση την έκαμε και ο ίδιος ο Υποδιευθυντής Εργατικών Σχέσεων σε σχέση με όσους συμπεριέλαβε στο κατάλογο "μή προσοντούχοι". Τελικά, είναι φανερό πως πράγματι η τελική επιλογή έγινε ανεξάρτητα από ποσοστά και οπωσδήποτε χωρίς να διαδραματίσει ρόλο το κατά πόσο κάποιος από τους αιτητές ή τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν προσοντούχος κατά τους κανονισμούς ή κατά το σχέδιο υπηρεσίας που ίσχυε πριν την 13 Μαΐου 1972. Τα επιχειρήματα που έχουν αναπτυχθεί σε σχέση με το θέμα αυτό, δεν ευσταθούν.

40 Η σύγκριση των υποψηφίων

Ο αιτητής στην Προσφυγή 923/91, αμφισβητεί την ορθότητα της μεθόδου με την οποία αξιολογήθηκε από τον

Προϊστάμενό του Χρ. Τσιάππα. Με επιστολή του προς
 τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής,
 ισχυρίστηκε πως ο Προϊστάμενός του παραδέχθηκε ότι η
 βαθμολογία του ήταν λανθασμένη γιατί έγινε με
 συγκριτικό τρόπο. Το Συμβούλιο Προσωπικού, όπως 5
 σημείωσα, κάλεσε τον κ. Χρ. Τσιάππα οι απόψεις του
 οποίου και φαίνονται στο σχετικό πρακτικό. Αρνήθηκε ο
 κ. Χρ. Τσιάππας ότι παραδέχθηκε ότι η βαθμολογία ήταν
 λανθασμένη και εξήγησε τη μέθοδο που ακολούθησε. Η
 ουσία, όπως την αντιλήφθηκα είναι η εξής: Ενώ ο αιτητής 10
 εκτελούσε ικανοποιητικά τα καθήκοντα που του
 ανατέθηκαν, δεν του δόθηκαν πλήρεις μονάδες στο
 κεφάλαιο "Γνώση Εργασίας" γιατί δεν ήταν σε θέση,
 συγκρινόμενος με άλλους συναδέλφους του, να
 ανταποκρίνεται στο εύρος των καθηκόντων που 15
 εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Υποτομέαρχη, εξ αιτίας
 των περιορισμένων γνώσεών του. Ο κ. Χρ. Τσιάππας
 ανέφερε ως παράδειγμα τις ελλείψεις του ως προς τη
 γνώση της ψηφιακής και άλλης τεχνολογίας και εξήγησε 20
 ότι ακριβώς εξ αιτίας της αδυναμίας του αιτητή να
 εκτελέσει πιο υψηλής στάθμης εργασία, του ανατίθεντο
 καθήκοντα περιορισμένα και κατώτερα της στάθμης του
 Υποτομέαρχη Τεχνικού Προσωπικού. Το Διοικητικό
 Συμβούλιο της Αρχής δεν αναφέρθηκε ειδικά στο θέμα.
 Κατά τον αιτητή, βρισκόμαστε μπροστά σε παράλειψη 25
 που καθιστά τρωτή την τελική επιλογή. Δεν μπορώ να
 συμφωνήσω. Τα πρακτικά με τις απόψεις πάνω στο θέμα
 βρίσκονταν ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου της
 Αρχής. Το Διοικητικό Συμβούλιο, αναφέρει, ότι τα
 μελέτησε διεξοδικά μαζί με τα φύλλα ποιότητας/ 30
 προαγωγής που περιείχαν και τη βαθμολογία των
 υποψηφίων. Κατά την αξιολόγηση των υποψηφίων
 αναφέρεται σ' αυτά τα φύλλα ποιότητας και προαγωγής
 όπως περιέχονται στους φακέλλους και το συμπέρασμα
 είναι πως δεν έκρινε ότι ήταν δικαιολογημένη η άποψη 35
 του αιτητή ως προς τη βαθμολογία του.

Αναφορικά με την ουσία του παραπόνου, δεν συμφωνώ
 πως ο τρόπος με τον οποίο αξιολογήθηκε ο αιτητής ήταν
 μεμπτός. Ο όρος "γνώση εργασίας" δεν υποδηλώνει 40
 απλώς την εργασία που ανατίθεται στον υπάλληλο αλλά
 το σύνολο των εργασιών που εμπίπτουν στα καθήκοντα
 της θέσης που κατέχει. Είναι ορθό πως δεν πρέπει να

θυματοποιείται υπάλληλος επειδή του ανατίθενται ορισμένα αντί άλλα καθήκοντα, αλλά το ζήτημα είναι σίγουρα διαφορετικό όταν αυτή η ανάθεση γίνεται εξ αιτίας της διαπίστωσης της αδυναμίας του υπαλλήλου να ανταποκριθεί σ' αυτά τα άλλα καθήκοντα. Εν πάση περιπτώσει, έχει τη θέση του το πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστή Γ.Μ. Πική στην υπόθεση **Σταύρου ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγές 739/87 και 814/87 της 25 Ιανουαρίου 1991 σε σχέση με το ανάλογο ζήτημα των εμπιστευτικών εκθέσεων.

"Η εμπιστευτική έκθεση αποτελεί σημαντικό δείκτη της αξίας υποψηφίου για προαγωγή στη δημόσια υπηρεσία. Η ύπαρξη στοιχείων ή λόγων που τείνουν να αποδυναμώσουν τα αντικειμενικά συμπεράσματα από το περιεχόμενό της ανάγεται στην εκτίμηση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας."

Έχω μελετήσει το περιεχόμενο των φακέλων στη λεπτομέρειά τους. Το τελικό συμπέρασμα είναι ότι η επιλογή των ενδιαφερομένων μερών ήταν εύλογα επιτρεπτή. Η αρχαιότητα των αιτητών Χαράλαμπου Χ"Βασιλείου (Προσφυγή 923/91) και του αιτητή Ανδρέα Τριανταφυλλίδη (Προσφυγή 971/91,) ελαφρά έναντι του Π. Σταμάτη, μεγαλύτερη έναντι του Χρ. Κυριάκου και ακόμα μεγαλύτερη έναντι του Π. Καλλένου και η ανάλογη αρχαιότητα του αιτητή Παναγιώτη Νικολάου, (Προσφυγή 971/91), έναντι του Χρ. Κυριάκου και του Π. Καλλένου, δεν αποκαλύπτει είτε από μόνη της είτε σε συνδυασμό με τα προσόντα τους έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Η σύγκριση της βαθμολογίας των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών όπως φαίνεται στα φύλλα ποιότητας/προαγωγής τους σε συνδυασμό με τις παρατηρήσεις και τις συστάσεις του κρίνοντα και του γνωματεύοντα που τις συνοδεύουν, αλλά έχοντας υπόψη και την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή, τοποθετούν τα ενδιαφερόμενα μέρη ψηλότερα σε σύγκριση με τους αιτητές από την άποψη της αξίας. Θα αποφύγω να παραθέσω τις λεπτομέρειες ως προς τις βαθμολογίες, τις παρατηρήσεις και τις συστάσεις. Σημειώνω μόνο την περιγραφή του νεώτερου από τα ενδιαφερόμενα μέρη, δηλαδή του Π. Καλλένου, ως εξαιρετικού μηχανικού με ευρεία πείρα σε πολλούς τομείς και λειτουργίες της Αρχής

και με εξαιρετική απόδοση στο τομέα της Τεχνολογίας της Πληροφορικής. Στις παρατηρήσεις και στις συστάσεις αναφέρεται η ικανότητά του να αναλάβει ευρύ τομέα σε μια πλήρη διάρθρωση του Τμήματος Πληροφορικής ή οποιοσδήποτε άλλου Τμήματος των Τεχνικών Υπηρεσιών και τονίζεται η εκμάθηση από αυτόν νέων τεχνολογιών που απαιτούν ιδιαίτερη προσπάθεια. Αποτέλεσμα της βαθμολογίας, των συστάσεων και των παρατηρήσεων ήταν η ένθερμη, όπως αναφέρεται, σύσταση των προϊστάμενων του για προαγωγή. 5
10

Από το σύνολο των στοιχείων, καταλήγω πως οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν την ισχυρισθείσα έκδηλη υπεροχή τους έναντι των ενδιαφερομένων μερών. 15

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, οι Προσφυγές απορρίπτονται και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα. 20